

Raymond Pieters : van kapperssalon naar de toog

Nachtkroeg Chapeau,

een luimig nest

Raymond Pieters, hier met vrouwtje Sonia voor zijn nacht kroeg Chapeau, voelt zich ergens nachtwaker van het belendend Cadzant Bonepleintje : „Ik ben daar waarschijnlijk de enigste échte Oostendenaar die een zaak uitbaat. Iemand die van de „visschers“, de „viswuvens“ en de „koaje“ houdt.“ In de Chapeau mag er een liedje gezongen worden, daar kan een trouw publiek van Engelsen gewis over meespreken. Vooral ouderen kempen nog graag een schlager uit hun tijd af. Raymonds dochter Nathalie (25), die in de horeca werkt, is een mooie en spontane meid die wat graag samen met pa een song afkempt. Zoon David (20) is een joch met karakter, die rookt noch drinkt... en als voetballer een familietraditie inlost. Raymond houdt van Oostende. „We hebben hier alles : drie ziekenhuizen, twee parken, strand en zee, schone haven, indrukwekkende visserskaai, zwembad, Wellingtonrenbaan en liefst twee jachthavens. Kan men eigenlijk nog meer verlangen ?”

De cafébaas van nachtkroeg Chapeau aan 't Cadzant Bonenpleintje is op z'n Oostends gezegd 'n roare veugel. Moeder Madeleine Vanhoutte, een lieve dame en zus van Sport Nautiquetrainer Stan, had het niet op roken en uitgaan begrepen. Van daar dat zoon Raymond naar het Pannese RITO moest om het tot haarkapper te brengen. Een aparte tijd met epilieren, friseren, scheidingen trekken en kletscheren als leerrooster... waarbij Raymond, voor hij het goed besepte, plots heel erg van schaar en kam ging houden. In 1973 had hij zijn eigen kapperszaak in de Oostendse Kerkstraat 13, alwaar stervoetbalist Fernand Goyvaerts tot het cliënteel behoorde. 't Ging allemaal goed, totdat Raymonds oog viel op een volks café in het hartje van 't visserskwartier: krullen en rattenkopjes hadden er gelegen, want 12 jaar geleden opende hij met Chapeau een nachtkroeg met standing, die van 7 u.30 's avonds tot 7 u.30 's morgens ter beschikking staat van in kleine uurtjes rondfladderende vlinders. Curieus hoe eerlijk en hoe ver gewone mensen aan een herbergtoog durven te biechte gaan!

Geboren in materniteit Wante op 27 juli 1954 groeide Raymond Pieters — tussen oudere broer Ronald en jongere zus Erna — op in 't visserskwartier. *Tussen bennen en viswaven*, op de puurste lap Oostende, runde vader Gilbert in de dertiger jaren 't Ankertje, ht restaurant door grootvader Staf al voor 1914-18 opgestart. Pa was ooit chef-kok op de maalboten.

Vader, goedzingende tenor, en tante Antoinette zouden met de schlager *J'ai deux amours* de eerste Belgen geweest zijn die in de Londense Albert Hall optraden. „Pa heeft het evenwel nooit op de

showplanken willen waarmaken. Hij was daarvoor te veel bezeten door het voetbal. Ik heb de stem niet van pa. Mijn vocaliteit gaat meer de baritonkant uit, zwemend naar de evergreen *You never walk alone*...”

Tante Antoinette en pa in Albert Hall

Hoe lief moeder Madeleine Vanhoutte naar voor kwam,

toch was het een heel strenge ma. Dus vloog haar rokende en remloos uitgaande puber Raymond naar een Pannees internaat om af te koelen. Madeleine had een mooie zangstem en moest niet geprangd worden om met vader een duo te vormen. Werken voor haar gezin was evenwel haar echte hobby. Hetgeen Madelon niet slecht afkwam, want met haar 81 lentes mag ze nog altijd gezien worden.

Op zeker ogenblik gooiden vader Gilbert Pieters het over een andere boeg en zou, recht over de Hazegraskerk, een BP-station leiden. De beruchte hoerenbuurt die evenwel zat was van typische en o zo gezellige stamcafeetjes à la Pier Kimpe, Limbourg, Omer Van

Brussel. Nog was de ambitieuze kous niet af van het duo Gilbert-Madeleine, want 20 jaar daarna openden ze de *Bé-casse* in de Langestraat — dichtbij de Fiacre — lokaal, van o.a. KVGO, oudstrijders, toneel BBL, voetbalclubs De Optimisten en Mayflower.

Van het lager onderwijs in de Leopoldschool herinnert Raymond zich nog dat wiskunde hem helemaal niet lag... terwijl opstel en talen — hij spreekt vloeiend Nederlands, Frans en Engels — hem op 't lijf geschreven waren.

— **Meisjes in je tienertijd...**
— **Chapeau**: „Van grietjes en rokkendingen ben ik al altijd zot geweest. Je zou het een liefhebberij kunnen noemen!”
— **Dan leer je het beroep**

van coiffeur...

— **Chapeau**: „In het Pannese RITO ervoer ik het aarkappen als het schoonste vak van de wereld: begrip en kunde overstijgen nog niet aardig kam en schaar. Naast prime-rende artisticeit moet een coiffeur evenwel over een ontzaglijke mensenkennis beschikken, wil hij de voordurende contacten aankunnen.”

Schoolbanken, meisjesogen, kam en schaar

— Een bepaalde stijl jou eigen ?

— **Chapeau** : „Iedere haar-kapper heeft zijn eigen look. Zo maken sommigen *dakgoten van scheidingen*. Kletskoppen vind ik helemaal niet mooi en bovendien jammer voor de stiel. Persoonlijk heb ik het voor de klassieke haartooi met mooie ooromtrek en uitgewerkte nek.

— **Ooit een seizoen aan de slag bij bus en tram...**

— **Chapeau** : „Dat was in de tijd dat drie man het op de tram waarmaakten : de wattman, de eerste ontvanger ofte *zwenegarde*, de tweede ontvanger ofte *chef tuut*, die floot wanneer alles in orde was.”

— **Geen bijzondere herinnering ?**

— **Chapeau** : „Toen we eens met drie bomvolle wagons in Knokke aankwamen en inderhaast een boterhammeke zouden eten, werden we opgeschrikt door een geweldige klop : *een auto was dwars door de zich op het zebepad verplaatsende menige gereden*. We zagen een kindje zo'n 20 à 25 meter de lucht in vliegen. De mama van het kleintje dat zwaargewond was aan het hoofd had daarbij haar tong ingeslikt. Spijt de dokters vlug te plaatse waren, overleed de

moeder. Het kindje is er evenwel doorgekomen...”

Naast het vroeger legendarisch *Keuntje* wiens automatisch feestzaalorgel de populairste liedjes de danspiste inzwierde — afgelost door een klasrijk orkest in de belendende brasserie vooraan — daar bevindt zich nu in de Sint-Franciscusstraat 21 Taverne Chapeau.

— **Waar is de tijd dat zo'n halfdozijn cafeetjes in 't schipperskwartier de danslustigen nog niet aardig verwende ?**

— **Chapeau** : „In het dansalenarm Oostende zijn bal en t-dansant naar een afgedane tijd verwezen. Langestraat, waar ben je verdomme ? Niet alleen Ensors geboortehuis werd schandelijk belazerd, als je weet dat in vaders Bécassetijd de ene dancing aan de andere plakte... met toppunt *Van's* als overgetelijke nest van genoeglijk amusement.”

De koaje van Bubbelinne, Lucy Monti en Chapeau !

— **Folklore viel in een diep gat...**

— **Chapeau** : „Dat deden televisie, video's en vooral het huidige *computerkobbenet*, waarop iedereen zich ziek werkt en geen zier brood meer ziet in 't volkse sociëteitenwereldje.

— **In de armoetijd vond iedereen mekaar...**

— **Chapeau** : „De lege portemonnee weerhield de armoemens er destijds niet van om op café te gaan : er brandde een stoof, je kon er een pint achterover slaan en op accordeonmuziek een ferme *treeze-beeze* tegen je gilet trekken. Men speelde toneel in paro-

chiezalen, drumde om een kaartje te leggen of een biljartbal over de vier banden te jagen... als men al niet met kalnte en mikvaardigheid de vogelpik trotscheerde. Laten we evenwel de vele OCMW-dut-sen niet vergeten die in de huidige opgejutte materialistische maatschappij in complete armoee leven...”

— **Gaan Sabam en overheid wel vrijuit ?**

— **Chapeau** : „Het verdwijnen van de visserij deed het kaaiekwartier natuurlijk geen deugd. Vorig jaar op 1 september plande ik met de verjaardag van vrouwtje Sonia een gezelligheid, met een bënt mond muzikanten als amusante knuffel. Met pamfletjes maakte ik mijn klanten hierop attent. Twee weken later betoonde Sabam haar medeleven : voor genoemde gezelligheid diende dringend 6.000 fr. neergeteld...”

Nachtlawaai onzinnig motief verbalisering...

— **Waar blijft nieuwe lichtung Bubbelinne, Lucy & Pe-te Monti, Bertino, Zwarte Pier en Lucy Loes ?**

— **Chapeau** : „Ik heb daar mijn twijfels over, omdat de folklore een zoete dood aan het sterven is nu ook de visserij haar kaars uitblaast. Als je dan toch iets doet à la Bubbelinne, of Zwarte Pier zeggen de jonge gasten : *wat voor ouwe kloten zijn dat*, want lawaai en tsjoenke, tsjoenke, tsjoenke is op heden het dagelijks brood... *Chapeau* is een van weinige cafés — buiten de *Saint-Michel* — waar nog eens een micro vastgenomen wordt

om een liedje af te kempen !” — **Nachtcafé Chapeau is normaal open van 19 u.30 's avonds tot 7 u.30 's morgens. Kan dit vandaag nog ?**

— **Chapeau** : „In het begin ontbrak het niet aan ambiance. Het was er gezellig bij zoverre dat burgemeester Gockint en zijn dame hier regelmatig een dans deden. Totdat het klachten begon te regenen van *naaste burens* : politiecontrole was navenant en de consequentie allerduidelijkst : *stoppen !* Of je op de vingers werd getikt ? De eerste en tweede keer was dit 6.500 fr. boete ; de derde keer moet je tien weekends de deuren sluiten ; de vierde keer moet je definitief sluiten.”

— **Hoe reageren de cafébazen op die nonsens ?**

— **Chapeau** : „Als commerciant is het wel moeilijk leven met dergelijke *overdragers*. Ons *Visserspleintje* organiseerde op 31 augustus een *finde-saison* in een reuzentent. Maar wat gebeurde er ? Tot vier keer toe hebben we de politie gehad. Dus werd er vier keer vanuit de geboorte gebeld, zodat we de tent hebben moeten sluiten.”

— **Wat wil je met Chapeau nog bewijzen ?**

— **Raymond** : „Ik hou enorm van mijn zaak, maar realiseer me dat men het nachtleven niet kan blijven doen. Als iemand anders zijn ontbijt neemt, begin ik aan mijn warme petatten met vlees. Als ik 's namiddags opsta, knabbel ik mijn boterham. Mijn droom is, na een *aflossing van de Chapeauwacht...*, heel graag naar mijn kapsalon in de Kerkstraat terug te gaan. Om samen met Sonia, vanuit een familiale geborgenheid, het geluk te mogen meemaken van dochter Nathalie (25) en zoon David (20).”

Na de fusie in 1981 tussen roodgroen en roodgeel

Alleenstichter „Nieuw Veegee”

Als jonge gast seascout onder akela Michel Desouter — patron van Saint-Michel aan de Sint-Petrus- & Pauluskerk — die samen met jonge gasten in grote sloepen het Noordzeegeweld in de haven bedwong, was Raymond Pieters heel zijn leven lang een ongelooflijke voetbalfan. Zijn 1,90 m en een body vol enthousiasme moesten dan maar de sportieve gedrevenheid staven van *Chapeau*...

In zijn Armenonvilletijd was rechterwing en center-voor Raymond Pieters omringd door bekenden als Redgy Vanhaecke en Henri D'Hulster. „Op zeker moment zat ik in de fanionploeg. Waar ik niet van de rapste was, kon ik het in de eerste ploeg niet waarmaken. Technisch was ik begaafd en omwille van mijn shot kreeg ik zelfs de bijnaam van Mong Kanon. Lange Roland Pieters, ooit topscorer van KVGGO, was een regelrechte kozijn van vader Gilbert.”

— **Monstergages en hool-**

igans...

— **Chapeau**: „Vandalisme valt nooit goed te praten. Moet je ze daarom allemaal buitensmijten? Akkoord dat monstergages iets onbegrijpelijk in zich hebben, maar moeten de profiterende spelers daarom worden gestenigd... Welke sterveling weigert een fantastische wedde?”

— **Alleenstichter „Nieuw Veegee”...**

— **Chapeau**: „Ik was fervente Veegeest in de tijd van bestuurslid John Boussy, die ik nog altijd als een heel goeie vriend ervaar. Een correcte

mens die zijn raadgevingen nooit spaarde. Iemand die zich sportief 200 % voor zijn ploeg inzette. Factoren die mij aanzetten om in 1982 — toen een in Oostende onmogelijk geachte fusie tussen roodgeel en roodgroen dan toch plaatsgreep — het *Nieuw Veegee* boven de doopvont te houden.”

— **Een nieuwe ploeg stichten, niet niks...**

— **Chapeau**: „Armenonville betekende voor iemand van de roodgele aanhang veel meer dan louter tegen een voetbal shotten. Het Bosjeterrein dat zich koesterde tussen Konterdam en belendende spoorwegrails had een fameus kloppend hart. Toen een fusie de twee Oostendse kopploegen bij mekaar wurmde, had ik een amateuristisch team, Coiffeur Lord, met o.a. Pascal Marin en René Maertens alsmede Jan Soenen en ikzelf als de goalgetters. De *Lords* speelden 59 keer zonder nederlaag... tot we toch wel de 60ste match verloren, zeker.

Met die amateuristische basis voor ogen en de Armenonvillegrasmat die daar lag te verkommeren, had ik maar een hartewens: het terug opstarten van een Veegevoetbalteam.”

— **En daar gaat ze!**

— **Chapeau**: „Met Robert Volckaert, Frankie Tavernier en Paul Van Laer als vereffenaars van KVGGO, ondertekenden Willy Carette, Armand Vick en ikzelf op 12 juli 1982 datgene wat bij de KBVB tot *stamnummer 8837* zou leiden van het nieuwe Veegee. In augustus 1982 namen we in vierde provinciale al deel aan de Beker van West-Vlaanderen.”

— **Waar staat 't nieuwe Veegeetje vandaag?**

— **Chapeau**: „Vandaag spelen de roodgelen in tweede provinciale. Vier jaar lang was ik rechterlijk correspondent en secretaris. Daarbij vier jaar trainer en manasje van alles. Toen ik in 1987 mijn rol aldaar voor bekeken zag, nam ik ontslag.”

Horecaseigneurs van hotel en restaurant...

Cafébazen als stront bekeken

Volgens Raymond *Chapeau* komen de herbergiers aan de Visserskaai enorm goed overeen. Jammergenoeg is er nog geen bond van cafébazen om ongerechtigheden uit de wereld te helpen, zoals de btw die zomaar van 6 % naar een onredelijke 21 % steeg...

Een café runnen is helemaal niet gemakkelijk: „Je hebt natuurlijk nog altijd de horeca... Mensenlief, daar worden cafébazen bekeken als stront. Die *seigneurs* van hotel en restaurant heb ik ooit maar één keer in mijn zaak gezien, toen ze me vroegen om een lidkaart te kopen. Meer dan een *quantité négligable* zijn we niet voor deze elite bent.”

— **Kostprijs aan taksen en artiesten voor een dansavondje?**

— **Chapeau**: „Muzikanten spelen normaal aan 3.000 fr. per uur, terwijl de verplichte inning van Sabam schommelt tussen 5 à 6.000 fr. Je kunt dat er allemaal uitslaan, maar het is niet te doen omwille van de klachten van naaste burens. Waarom komen die mensen dan in godsnaam in het centrum van een toeristische stad als Oostende wonen?”